

מקצבים משתנים

(או: התפתחות הדמיון הפיוטי)

מבוכה נצחית

...וכיצד מתירים את הסוסים מצהלתם,
וגוף השעוה יתאבד?
ומי יקרא לתינוק שיולד לנו בשמו,
מי יגן על נשמתנו הצמאה לחרב האש?

הרמוניה

ומי יגן עכשיו, באותו המיתר?
הד של נקישת תף פתאמית,
נקישה אחר נקישה –
ככל שהיא משתנה, חוזרת ומתחברת...

ולקולותינו,
המסתפקים בהד,
יחגג החליל את יגונו המתוק.